

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τμητάι παντού δρ. 4. Η αδιάβατος υπερτιμησίς των παρά των υποπρακτορέων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν θθεν τούς αγαπητούς μας άναγνώστας, δάσις υποπέσει εις την άντίληψίν των τούτουσιν (Έκ της Διευθύνουσας)

ούανοφιλήτο χωριό πάχεις πλούσιες χλωρωσιές κ' ή καρποφόρος άγκυλή σου με τίς ώραιές σου έξοχές.

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τά φύλλα που ζητάτε υπάρχουν. Ν. Σφυρόεραν, Νάξου. Άπ' τά ποιήματα σας πιο καλό κάπως τό με τον τίτλο «Ζωή». Μά κι' αυτό θέλει διόρθωμα, εκχέτιμος κτλ. Διορθώστε τό λοιπόν και στείλτε τό μας. Ν. Πρωτονοτάριον, Άπειρανθον. Καλά τά δύο σας ποιήματα «Αμφιβολία» και «Προσβολία». Θά δημοσιευθούσιν στην οικεία στήλη. Ν. Τσαμπάλην, Ρόδου. Τό ποιήμα σας όχι καλό. Ι. Δειρράρη, Θεογίνκη. Τό διήγημά σας «Η Έδίκησις της Συνειδήσεως», όχι επιτυχές. Κοινό γράμμα, κοινή όπόψις. Διαβάστε Έλληνας πεζογράφος, Α. Θεόδωρόπουλον (Καλλιτέχνη-αυδόν). Ένταύθα. Τό ποιήμα σας με τον τίτλο τό «δάκρυ», με τάς Μούσας, ακατανόητον. Μά τί θέλετε να πητε; Ένα ποιήμα πρέπει να μην είνε γρίφος. Ένώ τό δικό σας... Άλλά για δέστε τό καλύτερο τυπωμένο:

Μάτι π' άφίνει δάκρυ για να πέση βαρύν, στεγνό, γραντιωμένο Δείχνει ψυχή, τά πάντα να διαθήση Νεύει άπ' την κοιλία άνόγειομένο. Δέν είναι δάκρυ άπλήξ δελτίας Ούτε τό ίδιο δάκρυ κηδείας Παρ' από νόνο που βγαίνει μικρό Τέτοια 'να δάκρυ έχουσα 'γώ. Σκεπτόντας στο μάθημα μιάς Πέμπτης βραδυάς 19ης Γενάης μηνός, Πού πάν οι κόποι μου αϊφνης για μιάς Κ' έκστατικός έμεινα, ως και βουδός... Άνοιγει τό μάτι, μάτ' αετού Νά ριξ' από πάνω του βάρος βαρύν Στο δευτερόλεπτο, πέφτ' άπ' αυτόν Δάκρυ που κάνει να κλάψ' κ' ή ψυχή. Άδέχαστο θέλει να μείνη τό βράδυ Πού μ' έκαμε τόσο να μικραθώ "Όστε να έλθ' άλλ' ένα βράδυ Νά ριξή τό πρώτο εις τό βυθό.

Πέπην Τσαμορτζή, Θεογίνκη. Εύχαριστούμεν θερμάς, όχι χρήσιμα. Γ. Καπλάνην, Κόρινθον. Δυστυχώς τά ποιήματα σας δέν είνε επιτυχή. Έμμετρος και δμοιοκατάλητος φιλοσοφία, πολύ πρόχειρος. Ίδου π.χ. ή «Γυναίκα»:

Γυναίκα που μά δύναμι σ' έπρόκισε με χάρη Και σούδωσε χαρίσματα τ' άτιμητα τά κάλλη Γυρνας στους θρόνους άσεμνα, σκούπας τη γοητεία Άναίσχυτα μολύνεις συ της φύσης τά βραβεία! Γυναίκα που στα καμπαρέ τίς νύχτες σου διαβαίνεις Και τά τραπέζια τριγυρνάς καρδιές για να τρελλαινής Βλέπε τ' όχρω σου τό κορμί, της φύσης τό στολίδι Άσωτη, ζωή τρελλή, τόκαμε κουφαλίδη! Γυναίκα που κατέστρεφες στά πλάνα σου τά δίχτυα Της κάθε μνας τό παιδί στ' άπατηλά ξενόχτια Τό κοριτσάκι τ' όργανό τό μικροποιημένο Και κείνο τό παρσευρες τόχεις άτιμασμένο! Γυναίκα που θυσιάζες άντροπα στη ζωή σου Και σκόρπαρες τά θέληγρας στον κάθε έραση σου

Βαρεία άπλώνεται ντροπή στο διά- (βα της ζωής σου! Και περιφρόνησι τρανή στην ύστερη πνοή σου!

Γιατί τόσοσν πύρ εναντίον των θηλέων; Ένας ηρωικός θα ήταν λιγότερο επιθετικός, σκληρός και άστεγος. Αϊτός άλλοτε είνε ό ρόλος της γυναίκας επί της γής, φιλέ κύριε. Η άγάπη. Αδτό είνε τό άρωμα των γυναικών. Τίς θέλετε μήπως άσπασες; Θεός φυλάξοι, κύριε καθήγητά! Μ. Π. Σ. ... Φάληρον. Τό ποιήμα σας όχι καλό. Άνασασμένο και στο μέτρο και στην ρίμης και χωρίς ούσια. Ίδου π.χ. Ένα τερατικό του, έντελώς έξω πώσης ποιητικής τέχνης:

Ναί, ήταν ένα κόκκινο σαν τη φω- (τιά φεγγάρι που έβγανε άπ' του βουνού της ά- (κη και ερχοντας τό φώς στής θάλασ- (σας τό βάθος έμοιαζε με δεπερό φλεγόμενο σε (σκακιώνο κάμπο. Πάμτε λοιπόν να γράφετε σίχους. Αδτό είνε τό πιο λογικό, τό πιο φρόνιμο.

Η ύπο των άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματα κρίσεως εκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όφιν.

Πολλοί άναγνώσται μας μās γράφουν ότι επιθυμούν να προ- μηθευθούσιν τās εκδόσεις μας και να έγγραφούσιν συνδ' μνητάι του περιοδικού μας, αλλά δυσκολεύονται εις την έκδοσιν επιταγών. Για να τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφοροϋμεν ότι δε- χόμεθα τό αντίτιμον των συνδρομών, φίλλων, ειδίλιων, Ημερολο- γίων κτλ., εις γραμματόσημα ή κινήτά χαρτόσημα ούσάσθησιν τεμής.

Α. Θ. Β. Άλλοδαπήν. Κων)ποίν. Σας πινάταμε έν πάση ελπίκρι- νιά: Πρέπει να δώσετε τό πεζογραφήμα σας να τό διορθώση κάποιος, κάποιος που να καταλαβατή από τέτοια πράγματα. Άσπώργετε επίσης έκείνα τά ενά σε πιο και να με πητε. Χτυπάτε τόσο άσχημα! Θ. Κ ο τ σ ε λ δ π ο υ λ ο ν. Ένταύθα. Εύχαριστούμεν θερμάς για τά τραγούδια του δειμητοχού πατρός σας, τά όποια είχατε την καλώςήν να μās στείλετε. Δημοσιεύομεν εδώ τό πιο χαριτωμένο:

Στέλνε μου γράμματα, άγάπη μου καλή, Τό γράμμα σου τον πόνο μου έλαφρώνει, Γιατί μπορεί να τό φιλω πολύ-πολύ Χωρίς σαν την κυρά του να θυμώνη.

Στείλτε μας άρκετά, ώστε να δημοσιευθούσιν εις μίαν στήλην, στις έσωτε- ρικές σελίδες. Άνδρ. Δόμπρετς, Κέρκυρα. Τά ποιήματά σας χωρίς δι- καιώμα κρίσεως και δέν ελήφθησαν ύπ' όφιν. Άχιλ. Καργάδον, Πει- ραιά. Τά ποιήματά σας περιπαθή και μελαγχολικά, άλλ' όχι και καλά. Ίδου π.χ. μερικά στίχοι από τό ποιήμα «Ώρα που ήλθε ό Χειμώνας»:

Ήλθε ό χειμώνας χλωμός-χλωμός, με την άπόρροπη θεωρεία του, που σκεπσόμενος ό ούρανός άπ' τά μαύρα σύννεφά του, χλωμάζει τ' όμορφο άκρογιάλι που με τά ήσυχα νερά του, μās παρδίνε στού ρεμβασμού τη ζάλη. Ναί, εχλώμισσε ό ούρανός και του ήλιου δέν φαίνεται καμιά άχτίδα, κι' έγώ από τώρα και μπρός χάνω την τελευταία μου έλιπίδα, για μιά άγάπη μου χαμένη που έκαμε την καρδιά μου τόσο δυστιχημένη.

Διαβάστε τίς συλλογές διαφόρων Έλλήνων ποιητών. Έτοι μόνον θα μη- τε στο βαρθ και δύσκολο νόημα της ποιήσεως. Α. Κανέλλον, Πόλην. Έ- χετε δίκιο. Θα σας άπαντηρούμε στο προσεχές φύλλο. Σωτ. Μήλιον. Στρατιώτ' οι στίχοι σας, μά όχι πολύ πιο πάνω του μετρώ. Όχι έξαιρετικοί. Χωρίς πινή σέουδον. Στείλτε τίποτε καλύτερο. Άνδρ. Τόλιαν, Χαλάνδρι. Μās γράφετε στην έπιτολή σας και τά εξής:

«Όθεν λοιπόν, έρχομαι και έγώ μεταξύ τούτων, να σας πα- ρακαλέσω θερωμάτα, όπως επί τη ευγενή ήμών εγκρίσει και κα- λωσύνη εύδραστηθείτε και κατα- χωρήσητε, έν μικρον χώνον, εις μίαν άκραν γωνίας, να φιλοξενή- σετε τό παρόν κάτωτι ποιήμα μας, άφιερωμένο εις την πατρίδα μας, κτλ.»

Δυστυχώς όμως τό ποιήμα σας αυτό δέν είνε επιτυχμένο και ιδού μερικά του τερατικά:

«ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ ΕΥΡΩΣΤΙ- ΝΗΝ—ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ»

Με τί νούν με τί καρδιά ν' άρχισω να περιγράφο τά ώρνια σου καλή πατρίδα μου με τί να τά ταυρίσω; Με τί στοιχούς να στιχολογήσω με τί λόγους να εγκωμιάσω τίς ώραιές σου πρωσιάδες και δροσιές πώς να μη θαυμάσω Τόν δεύτερο Παράδεισο στον καιρό του καλοκαιριού και της άνοιξης ή Εύρωσινή τον (έχει με τά πολλά τά δένδρα της και τά κρύα νερά που έχει.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΔΕΚΑ 7 (Τηλ. 21—419)

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Χαλάνδρι.

Υπεύθυνος συντάκτης: ΧΑΡΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ, δδός Δέκα 7.

Προστάτμενος Τυπογράφου: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, δδός Ίπποναύτου 4.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Έσωτερικού δι' έν έτος Δρχ. 200 ΙΙ Έξωτερικού Δολλάρια 6

καί δι'όλην την Άφρικην και Βελγικόν Κογκό έτησία συνδρομή Σελίνια 30

ΑΙ έπιτολάι και τά χρηματικά έμβόματα δέον ν' άπευθύνονται προς τόν Ίδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Τμή έκάστου φύλλου Δρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»:

Έν Άμερικη Mr D. Stroumbos 602 W. 187 th Str (Apt.41) New York city, έν Αιγύπτω—Σουδάν ό κ. Χριστόδουλος Σαρφάς, 12

Cheikh Soliman Pacha, Alexandria, και έν Βελγικώ Κογκό ό κ. Γεώργ. Αντωνιάδης Β. Ρ. 445 Elisabethville Congo—Belge.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ δια την κατά φύλλον πώλησιν του «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»: ATHENS NEWS AGENCY, 308-310 WEST

58TH STREET, NEW YORK, CITY, όπου δέον ν' άπευθύνονται οι ένδιαφερόμενοι.